

Mama-i crucea din altar

Gabriel Stănciulescu

Mama-i crucea din altar

Mama e crucea din altar

Ce n-aș da să-ti sărut mâna,
Ce n-aș da să te privesc,
Azi mai mult ca-ntotdeauna
Vreau zâmbetele, ce-mi lipsesc.

Vreau gândul tău de Om sadea,
Să-ți fiu elev-n știința vieții,
Să mă îndrumi, din nou, aș vrea
Cum se-ndrumă toți băieții.

Și din noianul de poveți,
Aș putea să-ți scriu o carte,
Te-aș mai iubi încă trei vieți
Și iar așa, tot mai departe.

Cât trăim dorim de toate,
Timpul nu este suficient,
Vrem mai mult și peste poate
Și chiar uităm ce-i evident.

Evidentă e farsa morții,
Momentul când ne despărțim,
Ne lăsăm în voia sorții
Și nu știm ce-o să pățim.

Îmi ești soarele din nori,
Sfetnic iubit și solidar,
Rază scursă peste flori,
Mama-i crucea din altar.

Autor: Gabriel Stănciulescu